

Pitanje za pisani odgovor E-006334/2020

upućeno Komisiji

Članak 138. Poslovnika

Ruža Tomašić (ECR)

Predmet: Zakon o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom

Vezano uz Zakon o ništetnosti Ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjem, sud EU-a donio je presudu C-630/17 od 14. veljače 2019. godine Milivojević/RAIFFEISENBANK ST. STEFAN – JAGERBERG – WOLFSBERG EGEN, na način da je zakon protivan pravu EU-a jer diskriminira strane vjerovnike u odnosu na vjerovnike domaćeg poslovnog nastana (povreda sloboda unutar EU-a) te izjednačava potrošače i trgovce.

S druge strane, Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju NN 102/15, u čl. 19 glasi: "Ako je ugovor o kreditu sklopio vjerovnik, odnosno kreditni posrednik koji nema odobrenje za pružanje usluga potrošačkog kreditiranja, odnosno za posredovanje pri potrošačkom kreditiranju, ugovor je ništetan".

1. Smatra li Komisija da navedeni zakon pristupa ujednačeno svim neovlaštenim vjerovnicima, dakle i domaćeg poslovnog nastana, jer se odnosi isključivo na potrošačke ugovore, posebno cijeneći situaciju davanja kredita kreditno nesposobnim osobama (C-449/13, C-686/19)?
2. Čini li sama kreditna nesposobnost kredit protivnim pravu EU-a čak i ako se ne bi radilo o potrošačkom ugovoru, jer kreditna nesposobnost sama po sebi predstavlja presumpciju nemogućnosti plaćanja anuiteta, a što je protivno cilju i svrsi ugovora o kreditu?